

ABSTRAKT: Identifikace mluvčího zůstává i přes neustálý vývoj počítačových technologií jedním z nejsložitějších úkolů forenzní fonetiky. Důvodem je skutečnost, že naše znalosti akustické reprezentace identity mluvčího jsou omezené. Tato studie se zabývá spektrálními vlastnostmi zdrojového signálu a její snahou je zjistit, zda spektrální doména skýtá nějaké informace, které by mohli k identifikaci přispět. Těžištěm této studie jsou tři parametry vyjadřující krátkodobý spektrální sklon, H1-H2, H1-A1 and H1-A3 a to, jak jsou schopny rozlišit 16 českých ženských mluvčích. V souvislosti s tím je zkoumán vliv vokalické kvality, přízvučnosti slabiky a pozice taktu v promluvě na diskriminační schopnosti těchto parametrů. Výsledky ukázaly, že mluvčí vykazující statisticky významné odlišnosti v hodnotách těchto parametrů, i když užitečnost jednotlivých parametrů se liší. Ukázal se také vliv přízvučnosti slabiky; mluvčí jsou nejlépe rozpoznány v přízvučných slabikách. Studie poukazuje na možnost, že jednotlivé vokály jsou užitečnější pro identifikaci mluvčího, než vokály jiné. Výsledky diskriminační analýzy založené na krátkodobém spektrálním sklonu byly doplněny a srovnány s údaji o dlouhodobém spektrálním sklonu vyjádřeném alpha indexem, Kitzingovým indexem a Hammarbergové indexem, která kvantifikují dlouhodobé spektrum. Tato studie naznačuje, že spektrální vlastnosti zdrojového signálu by mohly přispět k identifikaci mluvčího.

Klíčová slova: hlas, dlouhodobé spektrum, spektrální sklon, identita mluvčího, forenzní fonetika